

Posłaniec św. Brunona

Nr 180

29 marca 2015

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Geneza Wielkiego Tygodnia

Pierwotny Kościół nie znał roku liturgicznego. Narastał on i bogacił się z wolna. Jedynym świętem pierwszych chrześcijan była niedziela, zwana u chrześcijańskich Rzymian Dies Dominica a u Greków Kyriake, co w obu wypadkach oznacza "Dzień Pana". Przy tym słowo "Pan" odnosiło się do Jezusa Chrystusa, sprawcy nowego porządku zbawienia naszego.

W każdą niedzielę czczono pamięć Zmartwychwstania Pańskiego, gdyż właśnie w niedzielę Chrystus Pan zmartwychwstał.

W niedzielę również obchodzono pamiątkę Zesłania Ducha Świętego na Apostołów, gdyż tego dnia dokonana się także ta tajemnica. Tak więc każda niedziela była nie tylko przypomnieniem, ale jakby ponownym przeżyciem tych dwóch największych wydarzeń w życiu Kościoła. Przez swoje bowiem chwalebne zmartwychwstanie Chrystus Pan najdobitniej potwierdził, że jest tym, za kogo się ogłaszał: Synem Bożym, Zbawicielem świata. Przez swoje zmartwychwstanie Jezus Chrystus nadał swojej śmierci pełny i prawdziwy wyraz: umarł, bo tak chciał, ale śmierć Jego stała się zwycięstwem ostatecznym nad szatanem i wszystkimi Jego wrogami na ziemi. W blaskach zmartwychwstania ma sens właściwy dopiero krzyż i śmierć tak okrutna. Bez Wielkanocy Wielki Piątek byłby tragiczną pomyłką i wielką przegraną samego Boga, nieudaną próbą zbawienia rodzaju ludzkiego. Cała kunstowna konstrukcja oczekiwania i zapowiadania Mesjasza, Jego misja na ziemi i wreszcie ogrom poniesionej Ofiary to wszystko nie miałyby wyłumaczenia ani fundamentu. Dlatego to św. Paweł Apostoł ma odwagę wprost wyznać: "A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także nasza wiara".

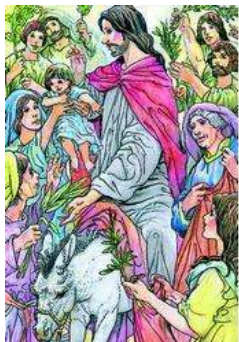
Rocznica zmartwychwstania Pańskiego była obchodzona w chrześcijaństwie jako pierwsze i jedyne święto już w czasach apostołskich. Wolna dookoła Wielkanocy narastały dni: przygotowania, które bardzo wcześnie, gdyż już za czasów św. Grzegorza I Wielkiego (+ 604) osiągnęły swój pełny i wykończony cykl. Myślą przewodnią Wielkiego Postu jest nie tylko przypomnienie dokonanego Odkupienia rodzaju ludzkiego i złożenia podziękli Bogu i Jego Synowi za tak niezwykły akt miłosierdzia. Kościół pragnie, aby jego dzieci czynnie włączyły się w to swoje Odkupienie: przez wewnętrzne odrodzenie, przez wyzbycie się "starego człowieka" a przyobleczenie się w "człowieka nowego", którego wzorcem jest Jezus Chrystus: "To wiedźcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu". "Słyszeliście przecież o Nim i zostaliście pouczeni w Nim — zgodnie z prawdą, jaka jest w Jezusie, że — co się tyczy poprzedniego sposobu życia — trzeba porzucić człowieka, który ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądz, odnawiać się duchem w waszym myśleniu i przyoblec człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości".

Męka Pana naszego Jezusa Chrystusa według świętego Marka. (fragment).

Następnie wyprowadzili Go, aby Go ukrzyżować. I przymusili niejakiego Szymona z Cyreny, ojca Aleksandra i Rufusa, który wracając z pola właśnie przechodził, żeby niósł krzyż Jego. Przyprowadzili Go na miejsce Golgota, to znaczy miejsce Czaszki. Tam dawali Mu wino zaprawione mirrą, lecz On nie przyjął. Ukrzyżowali Go i rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy, co który miał zabrać. A była godzina trzecia, gdy go ukrzyżowali. Był też napis z podaniem Jego winy, tak ułożony: Król żydowski. Razem z Nim ukrzyżowali dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Tak wypełniło się słowo Pisma: W poczet złoczyńców został zaliczony.

Ci zaś, którzy przechodzili obok, przeklinali Go, potrząsali głowami, mówiąc: Ej, Ty, który burzysz przybytek i w trzech dniach go odbudowujesz, zejź z krzyża i wybaw samego siebie! Podobnie arcykapłani wraz z uczonymi w Piśmie drwili między sobą i mówili: Innych wybawiać, siebie nie może wybawić. Mesjasz, król Izraela, niechże teraz zejździe z krzyża, żebyśmy widzieli i uwierzyli. Lżyli Go także ci, którzy byli z Nim ukrzyżowani. A gdy nadeszła godzina szósta, mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. O godzinie dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: Eloi, Eloi, lema sabachthani, to znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? Niektórzy ze stojących obok, słysząc to, mówili: Patrz, woła Eliasza. Ktoś pobiegł i napełniwszy gąbkę octem, włożył na trzcinę i dawał Mu pić, mówiąc: Poczekajcie, zobaczymy, czy przyjdzie Eliasz, żeby Go zdjąć [krzyża]. Lecz Jezus zawołał donośnym głosem i oddał ducha. A zasłona przybytku rozdarła się na dwoje, z góry na dół. Setnik zaś, który stał naprzeciw, widząc, że w ten sposób oddał ducha, rzekł: Prawdziwie, ten człowiek był Synem Bożym. Były tam również niewiasty, które przypatrywały się z daleka, między nimi Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba Mniejszego i Józefa, i Salome. Kiedy przebywał w Galilei, one towarzyszyły Mu i usługiwały. I było wiele innych, które razem z Nim przyszły do Jerozolimy.

* * * * *

HERB KRÓLESTWA

Tłum witający Jezusa wołał: „Błogosławione królestwo (...) które przychodzi”. Te okrzyki wypływały z serc przepełnionych radością ze spełniającej się Bożej obietnicy. Ale ona nie spełniała się według planu i oczekiwań ludzi. Bóg wybrał własną strategię. Jezus Król korzysta z dziwnych środków, by ustanowić i utwierdzić swoje królestwo, na którego charakter wskazuje ich wybór. Oślątko i krzyż są wymownymi znakami Jezusowego panowania i są tak swoiste, że mogłyby zostać wpisane w herb Jego królestwa. Oślątko zamiast czystej krwi rumaka jest symbolem wielkiej pokory. Jezus nie posługuje się militarną potęgą, ale rządzi z pokorą, łagodnością i cichością. Ta „niekrólewska postawa” sprawia, że bywa lekceważony i posądzany o słabość, jednak On wie, co robi i dlaczego.

Krzyż jest znakiem radykalnego daru z siebie, całkowitej miłości. Jezus włada z miłością i jej prawo ustanawia naczelną zasadą swojego królestwa. On jako pierwszy wypełnił to prawo do końca. Kiedy zginął na krzyżu, zawiedzeni odchodzili ci, którzy Go zupełnie nie rozumieli, oraz ci, którzy nie wierzyli wystarczająco. **Jezusowe królestwo ma w herbie oślątko i krzyż, pokorę i miłość.** Choć jest ono „nie z tego świata”, w tym świecie zapuszcza korzenie i ziemskich ludzi uczy swojej logiki. Czy ten herb jest moim herbem?

Geneza Wielkiego Tygodnia (c.d.)

Najuroczyściej w całym roku kościelnym został wyeksponowany w obrzędy Wielki Tydzień. Jak sama nazwa nam podsuwa, dokonały się bowiem w tych dniach największe tajemnice związane z Odkupieniem rodzaju ludzkiego: Chrystus Pan poniósł śmierć na krzyżu i zmartwychwstał. Nad te wydarzenia historia zbawienia nie zna większych. Dlatego słusznie dano nazwę tym świętym dniom: "Wielki Tydzień". Aby wierni mogli we wszystkich obrzędach Wielkiego Tygodnia uczestniczyć, papież Pius XII dekretem z dnia 16 listopada 1955 roku wprowadził w obrzędach Wielkiego Tygodnia zasadnicze zmiany. I tak wszystkie nabożeństwa odbywają się w godzinach wieczornych, aby mogli w ich uczestniczyć wszyscy wierni. Są one odprawiane w języku polskim, aby były zrozumiane przez

wszystkich. Wreszcie okrojono je i skrócono na tyle, aby były w swojej myśli historycznej i teologicznej więcej przejrzyste i jasne. Nadto chodziło także o to, aby nie nużyć uczestników zbytnim ich przedłużaniem. Na treść wydarzeń Wielkiego Tygodnia składają się: triumfalny wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy w Niedzielę Palmową, ostatnie dyskusje z Sanhedrynem Chrystusa Pana w świątyni, przepowiednie Chrystusa o zburzeniu Jerozolimy i o końcu świata. Ostatnia Wieczerza i Męka Pańska, wreszcie chwalebne Zmartwychwstanie Chrystusa. Obrzędy liturgiczne tych dni są tak wkomponowane, aby wiernym ułatwić wizualne niemal odtworzenie tych wypadków, bezpośrednio związanych z tajemnicą odkupienia rodzaju ludzkiego, pobudzić do refleksji i wielkiej wdzięczności, doprowadzić do pojednania się w sakramencie Pokuty, odnowić w nich pierwotną gorliwość w służbie Bożej. Wielki Tydzień ma tak wysoką rangę w liturgii Kościoła, że nie dopuszcza nawet uroczystości. Gdyby zaś takie wypadły, odkłada się je na czas po Wielkanocy.

* * * * *

Przygotowanie do Sakramentu Bierzmowania

1. Kto może przyjąć chrzest święty?

Chrzest święty może przyjąć każdy człowiek, który nie jest ochrzczony. Rodzice mają obowiązek troszczyć się, ażeby ich dzieci zostały ochrzczone w pierwszych tygodniach; możliwie najszybciej po urodzeniu. Powinni się udać do proboszcza, by prosić o sakrament chrztu dla dziecka i odpowiednio do niego się przygotować.

2. W jaki sposób udziela się Chrztu świętego?

Polewa się główkę dziecka wodą i wypowiada się słowa: (imię dziecka) ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

3. Kto jest szafarzem chrztu świętego?

Chrztu udziela biskup, prezbiter lub diakon zgodnie z pozwoleniem proboszcza. W niebezpieczeństwie śmierci chrztu może udzielić każdy człowiek, jeśli uczyni to w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego i ma właściwą intencję. Nazywamy to „chrztem z wody”.

4. Jak należy postąpić z dzieckiem ochrzczonym z wody?

Jeżeli minie niebezpieczeństwo śmierci dziecka ochrzczonego z wody rodzice powinni udać się do proboszcza, aby dopełnić ceremonie chrztu i zapisać akt chrztu dziecka.

5. Co to jest akt chrztu i gdzie on się znajduje?

Akt chrztu jest to dokument, który znajduje się w księdze ochrzczonych w parafii chrztu. Znajduje się w nim: nazwisko i imię ochrzczonego, data i miejsce urodzenia, miejsce i data udzielonego chrztu, imiona rodziców i chrzestnych, szafarz chrztu. Akt chrztu pozostaje na zawsze w parafii chrztu oraz w archiwum Kurii. Nigdy nie jest przeniesiony do innej parafii.

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dziś – Niedziela Palmowa czyli Męki Pańskiej, rozpoczynająca Wieki Tydzień i przypominająca mesjański wjazd Chrystusa do Jerozolimy.

2. W Wielki Czwartek o godz. 10⁰⁰ w katedrze zostanie odprawiona Msza Święta Krzyżma świętego, natomiast w naszym kościele Msza Święta Wieczerzy Pańskiej, rozpoczynająca Święte Triduum Paschalne rozpocznie się u nas o godz. 18⁰⁰. Po Mszy Świętej – przeniesienie Najświętszego Sakramentu do kaplicy adoracji i adoracja Najświętszego Sakramentu do godz. 22⁰⁰. Tego dnia za publiczne odśpiewanie hymnu „Przed tak wielkim Sakramentem” można zyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.

3. W Wielki Piątek – pierwszy w kwietniu – adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 8⁰⁰ Liturgia Męki Pańskiej o godz. 18⁰⁰. Za pobożny udział w adoracji Krzyża i ucałowanie go podczas uroczystych obrzędów można zyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami. Na zakończenie liturgii Męki Pańskiej – przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Grobu Pańskiego, śpiew trzech części gorzkich żali i adoracja Najświętszego Sakramentu i spowiedź do godz. 24⁰⁰.

W Wielki Piątek Komunii Świętej udziela się wiernym jedynie podczas liturgii Męki Pańskiej; chorym, którzy nie mogą uczestniczyć w tym obrzędzie, można zanieść Eucharystię o każdej porze dnia. W Wielki Piątek obowiązuje wstrzemięźliwość od spożywania mięsa i post ścisły. Zachęcamy wiernych, aby zachowali wstrzemięźliwość także w Wielką Sobotę aż do rozpoczęcia liturgii Wigilii Paschalnej.

4. W Wielką Sobotę – pierwszą w kwietniu – adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 8⁰⁰. Zakończymy ją przed rozpoczęciem liturgii Wigilii Paschalnej. Błogosławieństwo pokarmów na stół wielkanocny w Wielką Sobotę co godzinę od 8 do 17.

Okazja do spowiedzi świętej dla tych, którzy przyjadą na święta w ostatniej chwili – podczas adoracji Najświętszego Sakramentu w Wielki Czwartek i Wielki Piątek wieczorem, oraz w Wielką Sobotę w przerwach między kolejnymi błogosławieństwami pokarmów na stół wielkanocny.

5. Wigilię Paschalną – stanowiącą apogeum Świętego Triduum Paschalnego – rozpoczniemy w Wielką Sobotę wieczorem o godz. 19⁰⁰. Na liturgię prosimy przyjść ze świecami, zabezpieczonymi profitkami przed rozlewaniem się wosku. Za odnowienie obietnic chrztu świętego podczas liturgii Wigilii Paschalnej można zyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami. Procesja rezurekcyjna – przed pierwszą Mszą Świętą w dzień Zmartwychwstania Pańskiego o godz. 6⁰⁰. Prosimy o przygotowanie feretronów i chorągwi na procesję.

6. Zachęcamy do zachowania zwyczajów związanych ze śniadaniem wielkanocnym w naszych rodzinach, takich jak: wspólna modlitwa, dzielenie się jajkiem i składanie życzeń.

Wasz Proboszcz

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 15⁰⁰, 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – Czw. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymско - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: dariusz.nagorski@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl